מוות קליני

ההגדרה המדעית למוות היא צירוף כל האלמנטים הבאים: דום לב, העדר פעילות מוחית - אין גלי מוח - הספקת חמצן לתאי המוח פוסקת, ירידה בטמפרטורת הגוף ושיתוק עולם התחושות. על פי סקר ענק של מכון "גאלופ" בארה"ב ב-1997, מיליוני אמריקנים שבו לחיים לאחר שמתו מוות קליני. בעולם כולו מוערך מספר האנשים אשר שבו לחיים לאחר מוות קליני בכשלושים מיליון (!) איש. המפליא הוא שכולם מדווחים על חוויות דומות שחוו בעת תהליך מותם. חלקם אף יודע לספר על שהתרחש בסביבה הקרובה וגם הרחוקה של גופתם המתה.

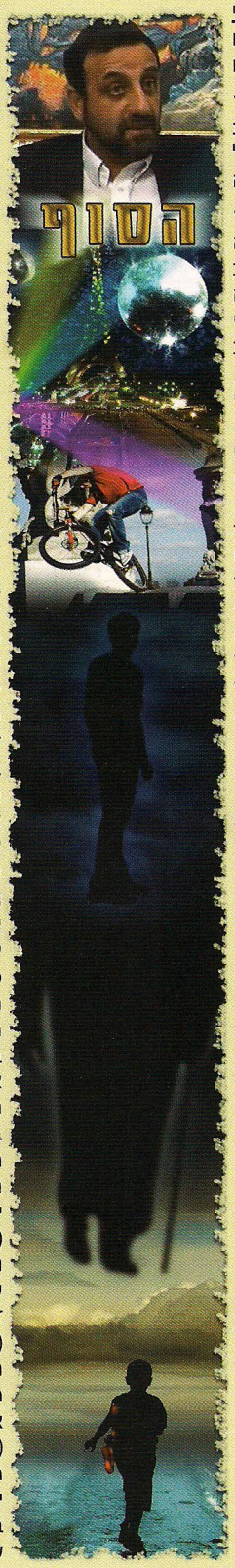

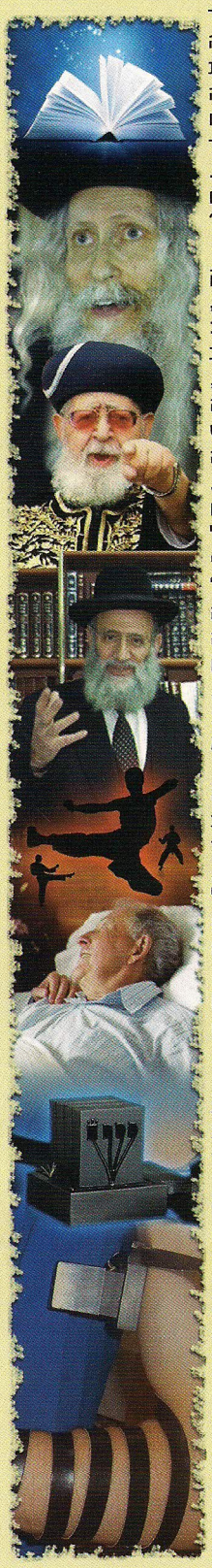

עדויות מצמררות מיהודי שחווה מוות קליני

מובא לפניכם תמליל מדברי המספר כלשונו (עברית אינה שפת האם שלו) על פי קטעים מתוך הסרט **"הסוף"** של **"בחגוי הסלע"**.

ר' משה לוי מצרפת, חווה לפני מספר שנים מוות קליני (יש לו דוח רפואי מביה"ח Paris Sud). על פי הציווי שניתן לו בשמים, הוא מספר בהרחבה מה שחווה ואת מה שהורוהו להבהיר לנו.

שמי משה לוי, גרתי בפריז, נהגתי ללכת הרבה למועדונים, הייתי נותן שיעורי ריקוד. הייתי רוכב הרבה על האופניים שלי. יום אחד, תוך כדי רכיבה על האופניים שלי, הרגשתי חולשה, חום וכל גופי היה נוטף זיעה, כאשר אני סוף סוף מגיע לבית של ההורים שלי, אני מתמוטט לתוך המיטה, כל הגוף שלי היה זרזיף מים כמו ברז, התחלתי למות לאט לאט, ולא ידעתי שאני הולך למות. התחלתי לעלות לאט לאט, הרגשתי שאני עוד מעט לא פה. המשפחה הזמינה אמבולנס, ובינתיים אני מרגיש שהנשמה שלי עולה ויוצאת מהגוף, נשאבת כלפי מעלה כמו טיל, אני מרגיש מאושר ושומע מוזיקה. הגעתי למקום שקט, חושך מוחלט שלא קיים בעולם כלל, יכולתי למשש את החושך והחושך הזה חונק אותי, זה מין עונש שלא חלמתי בחיים. שאלתי מה קורה, איפה אני נמצא. יצא מין קול ואמר: זה עונש ראשון לאגואיסטים. היית מאוד אגואיסט ודאגת רק לאינטרסים שלך ואתה תישאר פה בעונש הזה, בחושך העבה ולא תוכל לזוז, אתה אוהב להיות לבד, אז תישאר לבד, מידה כנגד מידה. הרגשתי חושך עבה, ואני לבד בעולם, בודד ממש. פתאום נראה קצת אור, עשן לבן, ומתקדמות אלי נשמות מוזרות והיו צועקים עלי צעקות איומות וי,וי,וי, כמו בהפגנה, באו לקראתי, אני מתחבא באיזה מקום והן באות אחרי. הרגשה כזו שהם רוצות לתלות אותי. ופתאום הפסיקו לצעוק, והופיע זקן אחד עם זקן לבן כזה יפה, הוא הופיע בעדינות רבה ביניהם והבנתי שזה אדם קדוש, צדיק, מאוד חשוב. הוא נכנס ואמר תעזבו אותו, הם פחדו ועזבו. זה היה רבי יצחק טייב, הסבא שלי. אמרתי: לא יודע מה קרה איתי, מה קורה פה, משהו מוזר, מה אני, מי אני, אני למטה או למעלה, תסביר לי. אמרו לי: פה זה עולם האמת, זה העולם הנכון, מה שראית וחיית זה לא נכון, פה זה נכון. פה עושים משפטים, פה עוזרים, פה לומדים, פה עושים. פה זה עולם האמת. והסבא אומר לי: "תדע, אתה עשית הרבה דברים לא טובים בכלל קלקלת אנשים, שיגעת אותם, הרדמת אותם, מה לא עשית? מועדונים, בלגן, טניס, ריקודים, ככה אתה עושה לי?" ככה אומר לי. אמרתי: אתה לא צריך לצעוק, אני הנכד שלך ואתה הסבא שלי. אמר לי: "פה אין סבא". והוא משליך אותי כמו בהמה עם המקל הליכה שלו. אמרתי לו: אתה מושך אותי כמו בהמה שלך, תוציא את המקל. אמר לי: "אתה יותר גרוע מזה. ועכשיו תשמע, פה אתה במצב קשה מאד, נתחיל איתך בדבר קטן. אתה זוכר ששלחו אותך לתלמוד תורה ואתה ברחת?" אמרתי: לא ברחתי.

איך שאני אומר להם שלא ברחתי, מראים לי בהסרטה איך אני בורח. אמרו לי: עכשיו מטפלים בך, עכשיו הגיע הזמן שמה שעשית, תחזור בך. ותגיד לרב סליחה. הוא רצה עם כל לבו ללמד אותך א-ב שתוכל לעשות בר מצווה ותעשה רצון הבורא ומה עשית? זרקת את הכל וגדלת בלי זה ותראה לאיפה הגעת. עכשיו מה נעשה לך? תראה מה נעשה לך. הראו לי ספר ואמרו אתה רואה את עצמך שם? היה להם וידאו מאוד משוכלל ואמרו לי הנשמה שלך מאוד נהנית מזה. אמרתי: עכשיו אתם מדברים יפה, לפני כן צעקתם עלי, מה אתם משחקים איתי? מה קורה פה? אמרו לי: הכל בא בחשבון, גם הרע וגם הטוב.

אחר כך באו צדיקים גדולים, ראיתי את רבי יצחק טייב הסבא שלי, הרב פיינהדלר, הרב ברלנד, הרב עובדיה יוסף, הרב אלבז, הרב קוק. אמרו לי: תשמע, לך תאמר למטה (בעולם הזה) מי שחושב שבעולם הזה באים לעשות ביזנס וללכת לישון, טועה. אין להם שום תועלת, הכל הפסד, גם זה יפסידו, גם זה ייקחו מהם, אז תוריד את זה לראש (תזכור את זה) תתחיל לדבר ולעזור. אתה רואה יהודי מדוכא תתפוס אותו, תדריך אותי מה לעשות. הראו לי שאני מניח תפילין וטלית, ואור כזה כמו לבוש מקיף אותי, שהגן עלי מכל הצרות ומכל העונשים, ראיתי את זה. יצאה בת קול ואמרה לי בצעקה גדולה: "אשרי אדם יבוא עם תלמודו בידו!" אמרתי: תלמוד אין לי, יש לי רק זה. אמרו לי: זה מספיק, אם אתה מתלהב בתורה בזה. אבל מה עשית עם האיברים שלך? מה עשית עם הידיים שלך? אמרתי: עם הידיים עשיתי קרטה, קונג פו, טניס. אמרו לי: זהו, זה מה שהבאת? אמרתי: זה מה שאני יכול להביא לכם. אמרו: את זה לא ביקשנו.

נתת צדקה לעני? אמרתי: אני לא יודע מה זה צדקה, לא לימדו אותי. שאלו: עשית מצוות? עזרת לזקן ברחוב? התחילו לדבר איתי בצורה קשה. ואז נזכרתי שעשיתי ביקור חולים. בקשו שאני אסביר, והם יודעים הכל, זה לא שהם לא יודעים, הכל יודעים, רק רוצים שאני אספר להם גם, ואז סיפרתי להם עשיתי כך וכך וכך. כשהייתי בפריז, כמעט כל יום, הולך לזקנים וזקנות בבית חולים רוטשילד, היו שם זקנים וזקנות, הייתי מטפל בהם, נותן להם מים, סוגר את החלון, פותח דלת, דברים פשוטים ביותר, ממש פשוטים, יושב איתם, מדבר איתם. אמרו: מאד יפה, יש לך מזל שהבאת את זה.

תפילין, פעם אחת הנחתי בבר מצווה, ופעם אחת בבית חולים, שהיה שם זקן שהדריך אותי בהנחת תפילין ואמר לי תתפלל לה', באותו יום אני זוכר הייתי בגיל 18 או 19 מאד נהניתי מהדבר הזה, לא ידעתי מה זה בכלל, הסתכלתי על הספר (הסידור) ולא ידעתי מה אני קורא, הנשמה שלי נדבקה בזה. והייתי מאד שמח. דיברתי עם בורא עולם, איך שאני מרגיש, טוב לי איתך אמרתי לו זה שווה עסק, תפילין, ציצית ואני מדבר עם הספר (הסידור) הרגשתי מאד נפלא, כל מה שהיה וחוץ מזה, זה היה אפס קטן, ראיתי שהכל בלוף, רק זה היה חשוב שאני עומד עם הספר וקורא.

אמרו: אם עשית את זה עם הידיים שלך, אז הידיים (מצביע על הכפות ידיים עד פרק היד) לא ייפגעו. הגיעו לפה. אמרו לי: מה אמרת בפה? אמרתי: אני יודע הרבה בדיחות, אני בדחן גדול. אמרו לי: אתה בדחן? פה אין בדיחות. איך שהתחלתי מילה אחת של בדיחה, הכל נכבה ונהיה חושך, אין אף אחד,

אין קול, חושך. אמרתי, ואוי,ואוי,ואוי מה עשיתי? מה אסור לספר בדיחה? ואז התחלתי לספר עוד פעם, שמו את האורות, רק התחלתי לספר עוד פעם, כל מילה של בדיחה נכנס לי נחשים קטנים, כאלה חרקים, כזה מגעיל אי אפשר להסביר כאלה נחשים קטנים לא ראיתי בחיים שלי. והנחשים פותחים את הפה שלי ומפריעים לי בבדיחה. אמרתי טוב, הם לא רוצים לשמוע, בוא נפסיק. אמרו לי: גם זה, דיברת הרבה לשון הרע, היה לך הרבה גאווה. אמרתי: לשון הרע כן דיברתי. אז הוציאו את זה מהפה שלי והרגשתי כאילו עושים לי טיפול נמרץ בפה, כמו ניתוח בפה, כאילו שאלף רופאים עובדים על הפה שלי בטיפולים רציניים. אמרתי: מה אתם רוצים ממני? אמרו לי: בא תשמע, עוד מעט תרד למטה (לעולם הזה), אבל לא תרד אותו דבר, לא תעז לדבר מילה קטנה של דברים בטלים או צחוק, תהיה רציני למטה. אנחנו מטפלים בך עכשיו. וטפלו בי כמו רופא שניים והסכמתי לזה. אמרו לי: עכשיו העיניים שלך, מה עשית איתם? אמרתי: קולנוע, ראיתי הרבה סרטים וגם בנות, ה' ירחם. יש לי רשימות... וחשבתי להוציא את הפנקס שלי. אמרו לי: אדוני, עד פה, זה "תחום שבת". רק דברתי על פנקס ורשימות, עוד פעם שקט מוחלט ואני שומע מרחוק רעש מדהים, כמו איזה רכבת ארוכה נכנסת, כמו איזו צעקה, כמו קול של אדם שכועס עליך, משהו פחד מוות, פחד פחד, והוא לא רוצה לוותר עלי בכלל, לא ידעתי מי זה עד שהוא הופיע ככה, גדול כמו רכבת, ראיתי את הפנים שלו, ענקי כזה, מלא עיניים, והוא מתקרב ורוצה לקרוע אותי עם מכות רצח. אמרתי: רגע, מי זה, מאיפה הוא זה? אמרו לי זה מלאך המוות, ופתאום בא לי מולי, פנים אל פנים, ואומר לי: אני לא אשם, אתה אשם, אתה בראת אותי, הסתכלת (על דברים אסורים), על כל הסתכלות והסתכלות תאכל אותה. הוא הסתכל עלי, מאד מבהיל, עיניים עם מוגלה שזזות ככה, אי אפשר להסביר, ופנים גדולות ומפחידות מאד. אמרתי: למה אתה כזה מפחיד? אמר לי: אתה הסתכלת כ"כ ברצינות על הבנות אז גם אני ככה, מה לעשות אני שלך ואתה שלי. אמרתי: עד מתי? אמר לי: עד שיתחשק למעלה לעצור אותי. והדקות האלה, זה כמו 20 שנה של גלות, זה לא דקות קלות, כמו אחד שיש לו אויב שעומד לו בפנים והוא שונא אותו, ומחכה כבר מתי יסתלק ממנו, והוא סובל את הגהנום מהאויב. זה אלף אויבים של פגם עיניים, עד שהבנתי שאני צריך לתקן משהו, שאני צריך לשמור משהו,שאני צריך להשתדל, הבנתי שטעות בידי. אמרו: טוב, הבין, תעזבו אותו, אבל הוא לא הסתפק בזה, אני לא יודע פתאום מה קרה, העיניים שלי יצאו מהנשמה, חתכו אותם לחתיכות קטנות, פזרו אותם כמו ניירות, זה איום ונורא ההרגשה הזאת. אנשים לא יכולים להבין איך שהנשמה מתפוררת כמו אבקת כביסה, ואתה רואה את זה מתפזר ואתה לא חי, אתה לא אתה, אני לא יודע איך להסביר, אין לי מילים. פתאום מחזירים אותי עוד פעם לנשמה, ואמרו לי: מה עשית עם האוזניים? אמרתי: הייתי שומע הרבה דיסקים ומוזיקה. אמרו: על ביטול תורה, על כל שנייה של בטלה צעקו לי צעקה גדולה באוזן, כאילו אלף רמקולים באוזן, היה צעקות איומות, איום ונורא, שמו לי את כל הוליום באוזן עד שהאוזן תתפוצץ ותתפוס קריזה. אמרו לי: זה מידה כנגד מידה. אתה הלכת למועדון והכשלת אנשים ע"י מוזיקה, אז אותו דבר פה תסבול זהו. שאלתי: עד מתי? עד שיתחשק לנו להפסיק. אמרו לי מה עשית עם הרגליים? בינתיים האוזן עדיין סובלת והעיניים בלחץ, והפה עדיין בטיפולים וכל זה ביחד זה בלבול חזק בראש. עניתי: הייתי רץ הרבה ריצות. אמרו: תרוץ עכשיו.

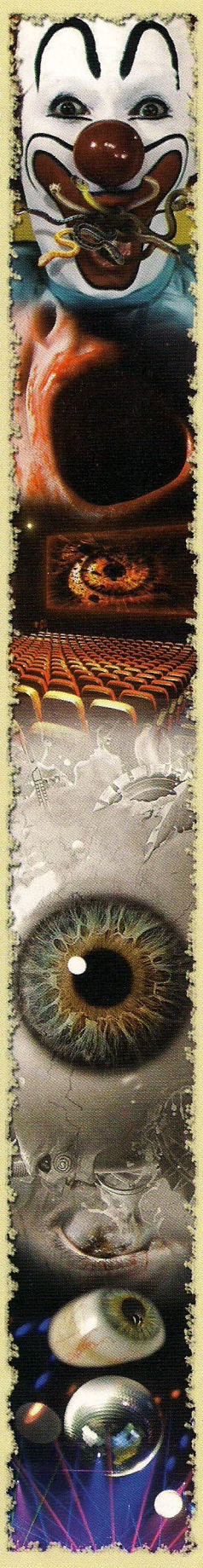

הנשמה התחילה לרוץ, ובא מאחור איזה נחש גדול, אני מאוד מאוד זוכר את זה, נוסע כמו מכונית, ויש לו פה גדול כמו בן אדם, והוא רוצה לבלוע אותי ככה ממש. שאלתי: למה זה? אמרו לי, אתה אוהב לרוץ, אז תרוץ, לריצה לבטלה אין לנו זמן. אמרו: עכשיו ידיים, יש לנו בעיה עם הידיים שלך, מה עם האצבעות? מה עשו? יש פה שני אנשים שיש להם טענות מאוד גדולות. ראיתי את סבתא שלי באה בצעקה: גזלן! גזלן! גנבת שוקולד קטן מהמקרר, הראו לי איך אני גונב את השוקולד, פותח אותו ואוכל אותו בלי לברך עוד, אמרו לי חוצפן כמוך, תתבייש, אמרתי על מה? שלא בירכת. אצלם (אצל סבא וסבתא) למדו אותי לברך על כל דבר ולא ברכתי על השוקולד. סבתא אמרה: הבעיה שלקחת את השוקולד ואני התכוונתי לתת לך בשמחה גדולה מתנה לנכד הקטן. ואתה לקחת את זה ממני, הרגת אותי בזה. אח"כ לקחו אותי לכיוון בית ישן עם הרבה נשמות, הכניסו אותי לאמצע, והנשמות מתקרבות אלי וסוגרות אותי, סגרו אותי וצעקו עלי-גנב! גזלן! כל אחד בא לעשות לי תיקון. אחד לקחתי לו את העט ולא החזרתי לו, ראיתי זוג הורים יושבים על הרצפה בצער של ט' באב על זה שהייתי נותן לילדים שלהם שיעור טומאה בדיסקו במקום להחזיר אותם בתשובה, והם חיכו לילדים ולא באו, והיו בדאגה גדולה שמא קרה להם משהו. אמרו לי: תלך, לך, רשע, הייתי מאוד מסובך עם ההורים האלה, צועקים מאוד.

פתאום היה שקט, נפרדתי מהנשמות האלה, והיה כזה אור, מאוד חם, זה היה גהינום, היו להבות אש בוערת בגובה 30 מטר והיה שם שעון גדול והבנתי שב-12 בלילה בול הם לוקחים אותי והורגים אותי, ראיתי את מחוגי השעון מתקדמים וזה מפחיד מאוד. הבנתי שאין לי הרבה זמן, והם רוצים לגמור איתי... אמרו לי עכשיו בא נראה מה עם הברית מילה שלך, מה עם זרע לבטלה, ומצערים אותי אני רואה את השעון מתקדם, התחילו לדבר איתי בצורה מאוד תקיפה, הלכת עם בנות וענייינים, הבנתי שיש לי בעיה מאוד גדולה, הכניסו אותי בכוח לחדר קטן, ובחדר מלאך קטן כזה נמוך, פנים מפחידות כמו של מונגולואיד כולו נוטף מוגלה והוא אומר לי: אתה בנית אותי ויש לי חשק לדבר איתך. והיו לו אצבעות כאלה מעוותות עם ציפורניים של מפלצת, ואומר לי: על כל טיפת קרי שהוצאת ונגעת בברית מילה, אני עומד לגמור אותך ככה עם הציפורניים, את כל הנשמה אני אקרע לך, והוא מתקרב אלי, הייתי כבר מאוד גמור. אוי למי שנוגע בברית מילה, אוי ואבוי ואוי למי שלא הולך לשידוך. אמרו לי לך תאמר להם (בעולם הזה) למי שחושב שיש זמן, אין שום זמן, להיות זריז מאוד במצוות האלה, תרוץ מהר תגיד להם למטה, זה התיקון שלך להגיד להם למטה, אם לא תגיד להם ולא תזרז אותם אני אזדרז לגמור אותך, וגם אתה לא תיגע בברית, אם יש לך בעיה תבקש מבורא עולם, אין לך כלה, יביאו לך כלה ותשתוק. ואם יש (יציעו) לך שידוך, תלך לאיפה שיגידו לך. אל תעשה שום חשבון. תהיה תמים מאוד, אם לא, אני גומר אותך. פתאום ראיתי את כל המוגלות שלו, נוזלים ככה מתוך גופו, וזה דם כזה אדום וגם קרי, ואומר לי, כל טיפה שיוצאת זה תינוק שהרגת, והוא מתכוון להדבק אלי עם כל הטומאה הזו, כל הדם, ומן שומן כזה, ובקיצור, אם הוא רק מתקרב אתה לא יכול לחיות כבר, יצור כזה מגעיל עליך אתה לא יכול לעמוד בזה, אמר לי: אתה בנית אותי, זה מה שיש. אמרתי אני ארד למטה ואשתדל לא לגעת ולא לראות. הבינו שאני הסכמתי להשתנות, אז פתחו לי את הדלת, ואני מתקדם למעלה עד שראיתי אורות שהולכים וגדלים עד האור הגדול

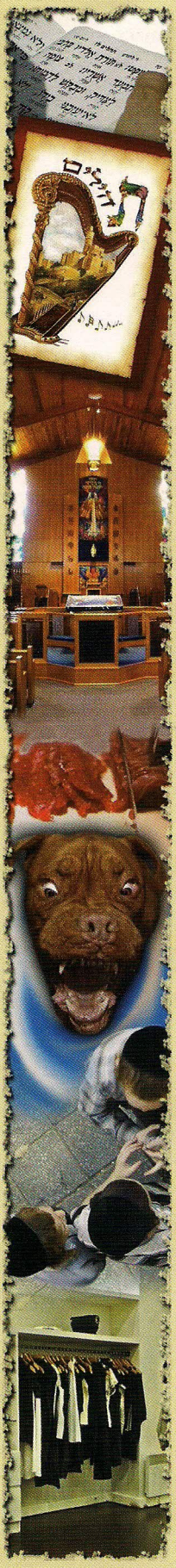

וראיתי צדיקים שיושבים בעיגול, ראיתי אולם גדול מלא אורות ועושים משפט עלי, מה מגיע לי, מה לא מגיע לי, מה נעשה איתו עכשיו, ובמשפט הזה אתה רואה שהגורל שלך ביד של אנשים, ואתה לא יכול לעשות כלום. ואני שומע רעש, זה אומר: הוא צדיק הוא עשה מצווה, וזה אומר הוא לא עשה, זה רשע, ובקול רם עד שהאוזן משתגעת, עד שאתה לא יכול לסבול יותר, ואז אני פתאום התחלתי לצעוק צעקה גדולה - אני רוצה לחזור בתשובה! אני רוצה לחזור בתשובה! התחלתי לבכות מרב פחד מוות.

פתאום הכל נפסק, ויצא אלי אור מלמעלה. זה היה ריבונו של עולם, ישתבח שמו לעד. ככה אמר לי: איפה שתלך, מה שתעשה בעולם, תזכיר אותי, תספר מה שקרה לך, הכל תגיד. לקחו אותי לעיר שחורה אחת, ראיתי אחד שאוכל לחם בלי נטילת ידיים, באו מלאכי חבלה גדולים עם כנפיים, חטפו את הנשמה שלו וקרעו אותה. לקחו אותי לים, פתאום יוצא מלאך אחד כמו קינג קונג 30 מטר גובה, לבוש בגדים מאוד משונים, לקח את הנשמה שלי ומכניס אותי לתוך המים, ואני בתוך המים עד שלא יכולתי לנשום, אז העלה אותי למעלה, לקחתי נשימה, ועוד פעם חוזר, עולה יורד עוד פעם, שאלתי מה קרה? והוא אומר: זה על שלא עשית נטילת ידיים. ההורים שלך והזקנים והסבא והסבתא הסבירו לך מה זה נטילת ידיים, אתה זלזלת, לא קבלת (לקיים) תאכל אותה. הוא יצא ונעלם, ואני נשארתי עוד קצת במים, עד שהחזירו אותי לעולם הנשמות.

הביאו אותי לגהינום, ראיתי צעירים וצעירות כאילו מחכים לתור שלהם. פתאום נפתחת דלת ענקית כזאת. יוצא מלאך אחד תופס איזה נשמה, לוקח אותה וזורק אותה בפנים שם, ויש שם צעקות, זיעה, ריח לא נעים, נשמה לא יכולה לסבול את זה, היה שם גם ריח של צואה רותחת מגעילה וזורקים אותו לפה וזורקים אותו לשם, ממקום למקום. פתאום לוקחים את הנשמה שלי, נתנו לי מכה רצינית, משהו איום ונורא ובאו ארבעה מלאכים מכל הכיוונים והכו אותי מכות, שאלתי על מה? אמרו לי: אתה, יהיו לך בנים, ילדים, אם אתה לא תחנך אותם לתלמוד תורה אתה גמור. הראו לי שאדם שפוגם בברית, ה' ישמור ויציל, פוגם עד שיצא לו דם ממש, והיה כואב לו מאוד מאוד, ואמרו לי הכאב הזה יבוא למעלה. כל הדם שיורד מהברית זה תינוקות שבוכים ומהם יוצאים מלאכי חבלה קטנים ובתוך הקבר משתוללים, ואמרו לי, שמלאכי חבלה מחכים לו עכשיו עד שימות ויאכלו את הגוף ויתנו לו טיפול על כל טיפה שהוציא מעצמו, מכל טיפה נברא מלאך חבלה, פחד נורא, פחד מוות. אדם צריך לפחד פחד מוות מלגעת בברית. והתיקון שלי לעזור לאנשים בתיקון שלהם, להביא להם שידוך. אתה תסביר להם בכל הכוח עד שיתעוררו, אז אתה נקי.

ראיתי בעיר אישה רצה, הריצו אותה מלאכי חבלה לכל הכיוונים, שגעו אותה, והיא צועקת הצילו, הצילו. אמרו לי: לאישה הזאת אין לה מצוות, היא נגמרת, היא לא שווה שקל, מי שלא עושה מצוות ולא עוזר לזולת, הוא לא שווה שקל. שידעו את זה, תגיד להם למטה (בעולם הזה). הריצו אותה שם עד שהתעייפה, הכניסו אותה לחדר שחור, שמו אותה בסיר שחור רותח, ומלאכי חבלה שחורים, כזה שחור מגעיל לא ראיתי בחיים שלי, והיא צועקת ונאכלת ע"י מלאכי החבלה על כל פגם שהיא החטיאה את הבחורים, היא הצטערה על זה, אבל היא כבר כמעט לא הייתה קיימת, כולה שחורה, כולה סמרטוט, אין, אין כבר כלום.

שאלו: מה עם התורה שלך? לא היה לי, אך בזכות שהייתי אומר תהילים עם אותו צדיק בבית חולים רוטשילד, הדף הזה שקראתי, הוא הוציא אותי מהחדר, אם לא, אז הייתי נשאר שם. התחלתי להקיא את כל המעיים שלי, הייתי כבר מת, הנשמה כבר מתרוקנת, והרגשה כזו שאי אפשר להסביר את זה, זה לא פשוט. ראו שקראתי תהילים ועשיתי השתדלות קטנה, אז שחררו אותי מהחדר. אני יוצא מהחדר, היו שם המון חדרי משפט, הראו לי את הדוד שלי, שהיה צדיק ועבר הרבה ייסורים, נפטר ממחלת הסרטן, יושב בחדר, שותק ולא זז, והוא אומר: טפלו בו עכשיו, אני מבקש מכם, רציתי לברוח. הדוד אמר: אתה לא תברח, ביישת אותי, שאלתי אותו במה ביישתי אותו, והוא אמר: אמרת לציבור בבית הכנסת שאני לא יודע לקרוא, איך הוא (הדוד) עושה (מתפלל) כאילו קורא. עשו ממנו קרקס מזה, ומאז הוא לא חזר יותר לבית הכנסת, וחסר תפילות, חסר לימוד, ונשאר מסכן בבית שלו עם אשתו עד שנפטר מהמחלה, אפילו לרחוב לא יצא. והוא צעק – "אני רוצה את העונש שלך עכשיו", הראו לי את העונש למי שהורג בן-אדם בדיבור, זה מדהים, לקחו אותי לחדר עם מכונות, ואנשים שם שוכבים וקשורים, ויש שם כמו מסור חשמלי שחותך את הבן-אדם כמו נקניק, פרוסות פרוסות, מילימטר מילימטר. לוקח הרבה זמן.

שאלתי אדם כזה, מה קורה ? ואמר לי: גרמתי לאנשים צער, הם הרגישו ככה, ועכשיו נותנים גם לי להרגיש, על כל צער, על כל כאב שגרמתי, חותכים אותי, והוא צועק ומרגיש מוות, ורוצה לצאת ולא יכול לצאת – כמו אדם שביישו אותו שמרגיש תפוס, מרגיש מוות. ואמרו לי: חותכים אותו לאט לאט, זה העונש, יש לנו זמן. אחרי זה, באו מלאכי חבלה, כאלה קטנים, עם פנים של כלב ופה חד כמו קוץ, ונובחים עם רעש כזה של תרנגולת כזה מפחיד, והכלבים האלה באו כמו מטוסים במלחמה, על הנשמה שלי, תפסו את הנשמה שלי, וכאילו משתוללים בתוך הנשמה שלי, חותכים ומפזרים את כל הנשמה, זה תיקון לכל האיברים שפגמתי בהם, זה דקה שאתה מרגיש שהנשמה מתפזרת לגמרי, אתה לא קיים, לא חי. ואחרי כן מחזירים את כל החלקים ומחיים אותך עוד פעם בחזרה. אמרתי וואי וואי וואי, וזה לא נגמר, אמרתי תעזבו אותי, ואמרו לי – לא! עוד פעם וחוזר חלילה... לפעמים יש שתי נשמות שצריכות להיפגש, ילד קטן אשכנזי וילד קטן ספרדי, אוהבים זה לזה, חברים, ורוצים ללמוד תורה, ואסור להם ללמוד, למה? יש מי שאומר אסור, הילד שלו לא ילך ללמוד תורה עם השני, זה לא מתאים. צריך שיהיו בשמחה, באחדות, לא להפריד אותם כמו שתי אומות, פה אמריקאים ופה אינדיאנים, פה כושים ופה לבנים, זה מה שקורה פה בעולמנו. ריבונו של עולם מאד כועס על זה, לא יכול לסבול את זה והוא כועס מאד על אנשים שגורמים לשנאה זו, צריך שתהיה דבקות, שתהיה שמחה, כל העולם ביחד. אמרו לי, מי שחושב שרוצה לשלוט, שרוצה לסדר את העולם, יש לו בעיה, קודם כל, אין לו גן-עדן, גהינום בטוח יש לו. אין לנו שום זכות להתערב בדברים עליונים, ובורא עולם רוצה אחדות. אם אנשים גורמים לחוסר אחדות, הם ייכנסו לגהינום שלהם כמו שצריך. נקודה. ...לגבי בגדים שהולכים הנשים צמוד לגוף, ורואים לבחורה את הצורה שלה זה גהיני גהינום! היא תיכנס, והוא עם החנות שלו (הכוונה לבעלי חנויות שמוכרים בגדים אלו). אין מה לעשות, בורא עולם שונא את זה! לכן באתי להגיד לכם, שונא את זה! את הבנאדם שמוכר את זה – שונא אותו. הראו אותו שהוא מנודה, יש חדרים למעלה, כל אחד שעשה, מכר סחורות (בגדים) שאסורות על פי התורה, בניגוד להלכה, הוא מנודה בחדרים, הוא לא זז,

אין לו זכות דיבור. "מספיק ציערת, אנחנו נצער אותך לבד בחדר, לבד, סגור." יש עונש על זה... וגם הנשים שלובשות את הבגדים האלה, את הפאות האלה וחושבות שזה צנוע... באמת מפחיד! הראו איך אישה מכינה את עצמה לצאת לרחוב כמו מלכת היופי, דתייה גדולה הולכת שם להראות את יופיה לכמה גברים אחרים שהם לא בעלה, ובעלה בכולל מסכן, תמים מאוד, גם את הגיהינום יקבל. פלא פלאים! מפחיד! מי שלא מאמין ישאל אותי אחר כך, אני אפגש איתו... למה הוא בגיהינום? כי הוא נותן רשות לאשתו להכשיל את הרבים. באיזו רשות? קודם כל, יעזוב את הגמרא וילך לבית שלו ויטפל בבגדים שלה, שיהיו בגדים יותר רחבים שלא יבלוט הגוף של הגברת. למעלה שונאים את מה שמכשיל... בורא עולם שונא את זה... גם את הפאות שהן לובשות, הן מושכות עין יותר משיער ומכשילות את הגברים. אז מה? איך היא תתלבש? "בבית" אמרו לי, "תתלבש מאוד יפה כמו מלכה, בצניעות, בבית, כן. אבל בחוץ תלבש בגדים פשוטים וצנועים שאינם גורמים שיסתכלו עליה. זו הצדקת! איך היא יוצאת עם השמלה הזאת והפאה הזאת או עם כיסוי ראש שלא מכסה הכל..." זה מפחיד מאוד. למעלה, זה פחד מוות! היא משפיעה על חצי עיר, והיא העיקר יפה! למעלה היא לא תהיה יפה! שם ישימו אותה בתוך הסיר השחור וישרפו אותה שם. יעשו לה גיהינום בגלל הפריצות והפאות שלה. הכל בגלל שהיא הכשילה את הרבים. "אין לה שום זכות!" פתאום ראיתי איזה אישה אחרת שהייתה מראה את הרגליים שלה, את השוק, תפסו אותה ברגליים, ככה לקחו את הגוף שלה, העיפו אותה קדימה כמו איזה סמרטוט, כמו איזה שטיח תלו אותה על הברזלים, והדם זורם, והיא צועקת. תולים אותה, לא עושים שום חשבון... אחד שהיה שומע לשון הרע, תפסו את האוזן שלו ותלו אותו מהאוזן...

מראים לי מה הולך להיות איתי בשעות הבאות, מראים לי איך ששמים אותי באדמה וקוברים אותי, אתה שוכב סגור ומכוסה באדמה, ואתה מרגיש מאד רע, איום ונורא, בנאדם משתגע, הוא רגיל ללכת, לזוז, לעשות... הנשמה נשארת למטה, עדיין חיה, היא לא מתה, הוא לבד, כבר משתגע, ובא מלאך המוות ומתיישב על הבטן שלי ושואל מה עם הבטן הזו ? "אתה היית אגואיסט קמצן, לא נתת פלאפל קטן לעני", אמרתי: באמת לא חשבתי כל כך לתת פלאפל, "אז תאכל את הבשר שלך" אמר. הבטן התהפכה, נהייתה רכה, ואני הייתי אוכל את הבשר שלי, מגעיל, והוא מחייב אותך לאכול, וגם יש צער שהנשמה בתוך באדמה ולא יכולה לצאת, אחר כל באו על הרגליים שלי, ואמרו: אתה זוכר איפה רצת? תופסים את הרגליים של הבנאדם ומסובבים לכאן ולכאן, הופכים את העצמות, אני מרגיש שאני לא יודע מה הולך פה, אתה מרגיש את הגהינום בגלל שהלכת לצַעֵר בכוונה, להגיד לשון הרע, לעשות איזה עבירה, הוא לא מרחם על שום איבר בגוף, אפילו באצבע הקטנה של הרגל הוא מטפל, שובר... וחוץ מזה ראיתי, וזה מגעיל, הנשמה והגוף בתוך הקבר, הגוף מתחיל להירקב, ראיתי את הנחשים, תולעים וכל מיני חיות קטנות, זה לא נעים ומפחיד מאד, והם רעבים מאד, והם באים לעיניים, ונכנסים לעיניים, לתוך הפה, לתוך האוזניים ובכל האיברים שפגמת הם מטפלים בזה, והנשמה חיה, ורואה את זה, והוא מת כביכול, והאנשים (שבאו להלוויה) הלכו הביתה, אמרו שלום לנפטר והוא נשאר באדמה, רואה את הגהינום שלו, ומטפלים בו בכל איבר שפגם, ואז הוא מתחיל להשתגע ולאבד את הצורה שלו, והגוף נהיה ככה (מציג צורת גוף מעוותת) וזה מגעיל ביותר. ראיתי שלושה צדיקים בפתח גן-עדן, הרגשתי שיש שם אורות ושמחה, רציתי להיכנס ולא נתנו לי, רק לצדיקים גדולים יש רשות להיכנס, בקשתי לראות ולא נתנו לי, אבל יכולתי לשמוע את השמחה, הם שמחים ורוקדים, בורא עולם רוקד שם. שמעתי דברים שמשמחים מאד את הלב, שכדאי לאדם לטרוח ולהיכנס לראות מה הולך שם, ויש שם קיר עם הרבה חורים קטנים, וכל אחד רוצה לראות דרך החור הקטן מה הולך בגן-עדן, איך שמחים, ממש שמחה גדולה, והרשעים נדחפים שם כדי לראות, וזה מרגיע אותם מהצרה שלהם, יש להם דיכאון והם רואים את השמחה של הצדיקים והם מקנאים וממש אוכלים את הלב שלהם. הראו את מלחמת גוג ומגוג, זה הכי מפחיד, השמים היו מלאים מטוסים, מפציצים, כולם, אמריקה, אנגליה, צרפת, הכל בלגן שם למעלה, רעש אדיר, ולמטה מכונות מלחמה, אנשים רצים לכל הכיוונים, וכל העולם מזדעזע... פתאום אני מוצא עצמי בישיבה, יושב עם תלמידי חכמים גדולים, השולחנות והבגדים שלהם מלאים אבק והם לא מתייחסים לאבק. אמרו לי: אל תצא החוצה, תהיה איתנו, ואני ראיתי שהם אנשים קדושים וטהורים, שהבינו שזה סוף העולם, ובחוץ מפחיד מאד והם יושבים ולומדים כאילו לא קרה שום דבר ונהנים מזיו השכינה והם יושבים ומוגנים, ואמרו לי: מי שיכול להחזיק בתורה – זוכה, ומי שלא יכול להחזיק ... ראו (בשמים) שאני התכוונתי לחזור בתשובה, והבנתי שיש לי תיקונים לעשות, אז החליטו להחזיר אותי לגוף שלי, הכל נהיה שחור, הכל נפסק ואני רואה את עצמי יורד בצורה מהירה כזו, כמו מטוס שנוחת מהר, בדיוק לגוף שלי. למטה, הגוף שלי היה גמור, והתכוונו לקבור אותי, שמו אותי בארון בחדר מתים בפריז, ובנס לא סגרו את הברגים של ארון הקבורה.

יצאתי מהארון... יצאתי מהחדר מתים, ראיתי את הבית חולים, אנשים הולכים, באים, ממש רגיל, והייתי בבית חולים כל היום, ככה בוכה, בוכה ובוכה, ואני רואה רק שולחנות וכסאות ואנשים מדברים, וזה לא מעניין אותי...

אסור לעזוב שום יהודי, אתה רואה יהודי שאין לו אישה וזרוק כמו כלב, תפוס אותו, שאל אותו – מה קורה עם אח שלי, במה אפשר לעזור לך. כמה שאפשר לחבק אותו, ולעזור לו בכל הכוח. בסוף, זה מה שתיקח איתך, את החיבוק, את הנשיקה הזאת עליו, תפסת אותו וחבקת אותו וחיזקת אותו קצת, היה שווה. זה מה שבורא העולם רוצה...
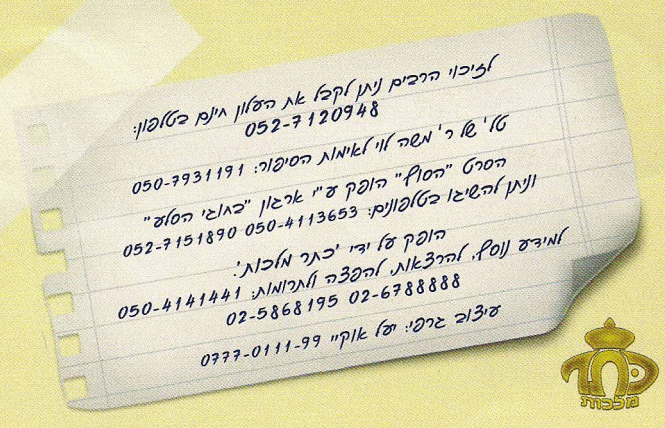
...פעם טען רבי לוי יצחק מברדיטשוב באוזני הקב"ה:
"ריבונו של עולם, את התאוות והיצרים אתה שם מול העיניים ואילו הגיהנום חבוי בספר 'ראשית חכמה', אז מה הפלא שאנשים נכשלים וחוטאים. אנא ממך, שים את התאוות והיצרים בספר 'ראשית חכמה' ואת הגיהנום לנגד העיניים, ואז תראה כיצד עמך ישראל לא ייכשל בשום חטא".
(בספר 'ראשית חכמה', בפרק 'שער הגהינום' יש תאור נרחב של נוראות הגיהנום).